

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
41
IN NEDERLAND 60 Cts

Er is brand uitgebroken en in het kamp van de Vikings werd het alarm gegeven !

(Lees blz. 24 en 25.)

HARALD DE VIKING

NIETS IS ONMOGELIJK

door L. HACHE

Mijne heren, dit is de « Hale Telescoop ». Dit toestel werd zo gedoopt ter ere van de man die ons in de mogelijkheid stelde het te bouwen : GEORGE HELLERY HALE ! Dit instrument, « the biggest in the world » is uitgerust met een spiegel van 5 m 08 diameter...

Juni 1948. Een duizendtal geleerden en personaliteiten zijn uit alle hoeken van de wereld naar de inhuldiging gekomen van de nieuwe telescoop op de Mont Palomar, te San Diego in Californië U.S.A.

Dit toestel is 7.000 maal sterker dan het menselijk oog !

De grootste ter wereld. Indien dat waar is...

...moet deze telescoop eens zo sterk zijn dan die van de Mont Wilson?

Inderdaad ! Het is een fantastisch instrument.

Vertel me dat !

Het werd gebouwd dank zij de wilskracht van twee buitengewone mensen, u weet waarschijnlijk...

...dat George Hale nog geen 20 jaar was toen hij de spectroheliograaf * uitvond en de zon aandachtiger begon te bestuderen dan al zijn voorgangers.

* Instrument om de zon te bestuderen.

Toen hij 29 was werd hij directeur benoemd van het observatorium Yerkes dat werkt voor de Universiteit van Chicago. Daar ontdekten Hale en zijn medewerkers met een telescoop van 1 m. diameter nieuwe dubbele sterren. Zij maakten de eerste scheikundige studies over de zonnevlekken.

Niettemin...

We zouden een lichter en sterker instrument moeten hebben, dat hier volstaat niet voor het fotograferen.

Er is niets aan te veranderen, mijnheer de directeur, u weet wel dat een glazen schijf van meer dan 1 m diameter...

...zijn eigen gewicht niet kan dragen zonder te deformeren. We moeten dus een oplossing zoeken met een telescoop !

Waar halen we het geld ? We hebben nu reeds te kort !

Geld? Maak je daar geen zorgen over. Ik zal aan alle deuren gaan kloppen !

De astronomische kijktoestellen, in dewelke de lichtstralen het oog van de observator bereiken, na door een reeks lenzen te zijn versterkt, hadden op dat ogenblik hun grootste kracht bereikt.

Met de telescoop, in dewelke de lenzen vervangen werden door holle spiegels, werden nieuwe mogelijkheden geopend.

In 1903, slaagt Hale er in Andrew Carnegie te spreken...

Mister Hale, uw hardnekkigheid is me zeer sympatiek ! Wat kan ik voor je doen ?

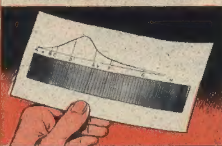
U zou aan mijn vreselijke nieuwsgierigheid kunnen voldoen, indien u me een telescoop met een opening van 1 m [illegible] kon bezorgen !

Als het dat maar is ! Je zult er een krijgen!

Kort daarna, doet Hale, met het geld dat hij van de beroemde financier heeft gekregen, een nieuw observatorium oprichten boven op de Mont Wilson, in Californië.

Nu zullen we met reuzenstappen vooruit gaan. Maar het is nog maar een begin !

Bij middel van een spiegel van 1 m 52 slaagt men er in volledige scheikundige ontledingen te maken van hemellichamen, die zich op miljarden km van onze aardbol bevinden.

En nog steeds is George Hale niet voldaan...

John Hooker, een zakenman van Los Angeles is op zijn beurt bekoord door de grandioze plannen van de jonge astronoom.

Geen enkele Amerikaanse glasblazerij dierf de fabricatie van een spiegel van 5 ton aanvaarden, en toen gaf Hale de bestelling aan een Frans atelier van St-Gobain.

Driemaal mislukken de ondernemingen...

De glasblok wordt aan Hale geleverd, samen met een brief die de technische verklaringen geeft van de gebreken.

Gedurende vier jaar werkt de beroemde opticus aan het slijpen en polieren van de glasmassa.

Op zekere dag, in het jaar 1918...

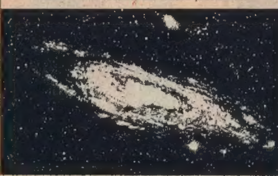

Gedurende vele jaren bezorgt de telescoop onschatbare inlichtingen.

Dank zij dit toestel worden de gegevens van de sterrekunde veel uitgebreider, maar zoals George Hale het voorzien had, stelden er zich voortdurend nieuwe problemen...

...die zijn nieuwsgierigheid op de proef stelde.

Onvermoeibaar roept Hale, in het jaar 1928, de hulp in van de Rockefeller-stichting.

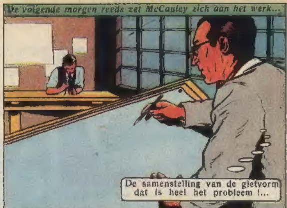

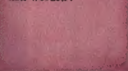
DE diameter van de nieuwe telescoop wordt bepaald op 5 m 08 !
Na het gewone glas, dat niet geschikt is, te hebben afgewezen, aanvaardt Hale de quartz. Met gesmolten quartz kan men, in teorie, de enorme spiegel maken. Helaas... alle praktische pogingen mislukken...
Zal George Hale, wiens gezondheid al niet te best is en die bijna zestig jaar is, zijn strijd opgeven ? Is dit het einde ? Neen, nooit ! Hij raadpleegt een expert, die voorstelt Pyrexglas te gebruiken dat twee maal steviger is dan gewoon glas...

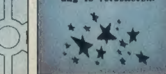

McCauley vindt een nieuw toestel uit dat de stevigheid van het spiegelglas nog verhoogt en terzelfdertijd de omvang ervan reduceert.
Bij de derde proef barst de vorm.
Alles moet herbegonnen worden !

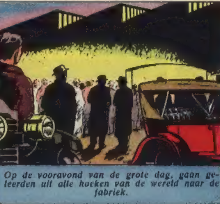

Nu is het ogenblik aangebroken om de spiegel van 5 m 08 te vervaardigen. Mr McCauley doet een nieuwe oven bouwen op een voetstuk dat de geweldige massa van 30 ton kan schragen, een transporttoestel en ten slotte een tweede oven, om de afkoeling van de glasschijf met 1 graad per dag te verzekeren.

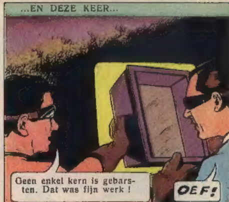

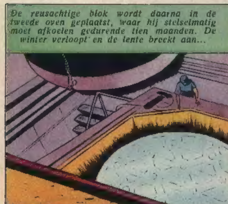

Denk aan de moed en het uithoudingsvermogen van Hale. We mogen hem niet laten vallen.
Akkoord, George ! Je krijgt wat je verlangt, ruineer ons als het moet !

Voor het gieten van de nieuwe spiegel van 5 m 08 voorziet Mc Cauley de kernen van speciaal staal die ieder van een afzonderlijk afkoelingssysteem zijn voorzien.
Op 2 december 1934 slaagt het werk in minder dan 6 uur.

...EN DEZE KEER...
Geen enkel kern is gebarsten. Dat was fijn werk !
OEF!

De reusachtige blok wordt daarna in de tweede oven geplaatst, waar hij stelselmatig moet afkoelen gedurende tien maanden. De winter verloopt en de lente breekt aan...

Plotseling in het volle van de zomer en zonder dat men het kon voorzien...
De Cheemung-rivier is buiten haar oevers getreden ! Het water dringt in de kelders binnen !
Ga vlug de ingenieur verwittigen !

McCauley en Hostetter begeven zich ter plaatse...
De elektrische installatie van de tweede oven is bedreigt. Indien de stroom onderbroken wordt, moeten we opnieuw beginnen !
Dat is om gek te worden ! Alles is verloren.

Nog niet! We moeten een dam van zandzakjes rond de transformator bouwen !
Charlie, verzamel alle beschikbare arbeiders !

Terwijl de werklieden een dam bouwen, maken de schrijnwerkers een betonnen koffer en bouwen de metsers een muur.

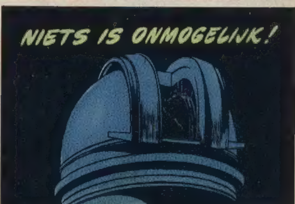

Gedurende 24 uur vechten de mannen tegen de overstroming die echter sneller is dan zij.
Er is niets aan te verhelpen ! Het water bereikt de kabels.
Vlug, snijd de stroom af !

Gedurende 72 uur wordt de oven niet meer verwarmd en de arbeiders verrichten een reuzentaak. Zij hijsen de transformator boven het water ! Eindelijk...
Er is geen gevaar meer. Ik schakel de stroom opnieuw in. En laat ons hopen dat deze onderbreking de massa niet heeft aangetast !

Drie maand later is de afkoeling van de schijf voltooid. De oven wordt geopend en de natuurkundige bekijkt zijn werk...
Niets ! Geen enkele fout.
We zullen op onze twee oren mogen slapen !

Dokter Hale mag zijn spiegel komen halen wanneer hij wil... we hebben samen een grote strijd gewonnen.

Wel, jonge man, wat zeg je van dit verhaal ?
Het is een zeer boeiende geschiedenis ! Mijn hoofdredakteur zal in zijn nopjes zijn. Dit artikel krijgt als titel :

NIETS IS ONMOGELIJK!

ONDER ONS VERMA

OORDEEL NIET !...

MEN vroeg eens aan een dame die de eerbiedwaardige leeftijd van 80 jaar had bereikt, hoe ze zo een serene gemoedsrust had verworven. Welk het geheim was van haar geluk.

— Dat heb ik ontdekt, antwoordde ze, de dag dat ik er in geslaagd ben de slechte gewoonte te overwinnen van altijd de andere mensen te willen oordelen... en veroordelen.

Ja, wie van ons heeft niet die slechte gewoonte in min of meerdere mate ?

We zijn allen geneigd onze medemens streng te oordelen, maar we verlangen van iedereen voor ons zelf het grootste geduld en begrip.

Het eerste slachtoffer van onze oordelen en vooroordelen zijn... wij zelf ! Want wanneer we de anderen bitter becritiseren, sluiten we meteen de weg af om hen te leren begrijpen en te waarderen.

En vergeet ook niet, dat iemands reputatie of prestige ondermijnen, even erg is als het stelen van een of ander voorwerp dat hem zou toebehoren ! Het is zelfs erger dan een gewone diefstal want, dat kan men nog goed maken door het terug te geven. Maar de indruk die door onze onbezonnen woorden wordt verwekt, is altijd zeer moeilijk en soms onmogelijk om uit te wissen.

Laten we de anderen steeds rechtvaardig behandelen. Hun kwaliteiten en goede wil waarderen, en ons niet blind staren op de gebreken.

« Oordeel niet, zo staat er in de Heilige Schrift, indien je niet wil geoordeeld worden. »

Kuifje

GROOT KUIFJE'S FEEST

MORGEN, DONDERDAG 11 OKTOBER IN DE GALERIE LOUISE.

Tijdens dit feest dat een prachtig variété-programma zal brengen, wordt de finale betwist van de beste Kuifjeslezer. Een prachtige N.S.U.-scooter ter waarde van 21.900 F. is de inzet voor de finale van dit tornooi.

BRIEFWISSELING

H.-E. Wareham, 13, Byron Road, Selsdon. (Surrey) Engeland, vraagt engelse en franse korrespondenten en zou graag allerlei dingen willen ruilen.

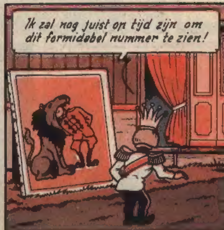

KUIFJE AAN ZEE

In samenwerking met de firma's GEVAERT, N.S.U. en FRANCO-SUISSE heeft KUIFJE tijdens het zomerseizoen aan de kust een triomfantelijke reeks ontspanningsuurtjes georganiseerd. Op onze foto zie je het KUIFJE'S podium dat omringd is door een dichte menigte die aan de KUIFJE'S spelen heeft deelgenomen...

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

Fritsje is voor het eerst naar school geweest. Mama komt hem afhalen en vraagt hem hoe het geweest is ?

— Fijn, mama ! Alle jongens zijn echt vriendelijk, maar de lange slungel die vooraan in de klas vlak bij het bord zit kan ik niet uitstaan !

Gedaanteverwisseling

LOU ging logeren bij een kennis in Afrika. Deze kennis had een zoontje van ongeveer vijf jaar, die elke morgen de kippen ging voeren. Lou wou 'n grapje uithalen en liet uit Nederland pauwen komen. 's Avonds zette hij ze stilletjes in de ren. 's Morgens ging 't knaapje weer naar het kippenhok. Plotseling zag hij de pauwen (die aan 't pronken waren). Gauw zette hij zijn voer neer en riep :

— Oom Lou ! Kom eens kijken ! De kippen staan in bloei !

(Hans Aussems, Maastricht Nederland.)

Sint Niklaas

Jantje wil zijn moeder verrassen. Hij zet de theemuts op en doet het tafelkleed om. Zo trekt hij naar de keuken en zegt met een basstem :

— Zo, mevrouw, zijn hier ook stoute kindertjes ?

— Ja zeker, Sint ! zegt moeder, die in haar rol wil blijven om Jantje te amuseren. In de kamer zit mijn zoontje, en die peutert altijd in z'n neusje !

— Ho ! Dat geeft niet, mevrouw, dat doe ik ook altijd !

De test van de week :

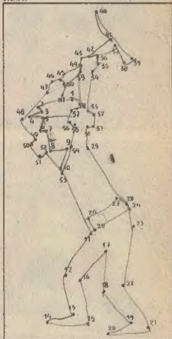
BEN JE AUTORITAIR ?

WIE autoritair of bazig is verdraagt moeilijk tegenspraak. Het is iemand die graag gelijk heeft en zijn daden niet wenst te verantwoorden. Wie bazig is luistert niet naar wijze raad behalve dan wanneer zijn gezond oordeel en z'n intelligentie het halen op z'n hoogmoed

	JA	NEEN
1. — Je voelt je werkelijk de meerdere wanneer je tegenover een jongere vriend of klasgenoot staat		
2. — Wanneer je iets vast besloten hebt, kan je niet verdragen tegenkantingen te ontmoeten ?		
3. — Beslis jij welk spel er gespeeld wordt of aan welke opdracht men het eerst zal beginnen ?		
4. — Wanneer men je een verwijt maakt, rechtvaardig je dan je handelwijze ? . .		
5. — Herzie je niet makkelijk je oordeel over mensen, boeken, sport, enz. ?		
6. — Neem jij steeds het initiatief wanneer je met je kameraden op reis bent ? . . .		
7. — Heb je reeds lang je toekomstig beroep gekozen en verdedig je deze keuze door dik en dun ?		
8. — Redetwist je ook vaak met oudere vrienden ?		
9. — Wanneer men je op je verkeerde handelwijze attent maakt, hou je dan het been stijf ?		
10. — Heb je een zekere minachting voor mensen die geen eigen mening hebben en steeds doen wat anderen van hen vragen ?		
Totaal . .	———	———

MAAK DEZE TEKENING

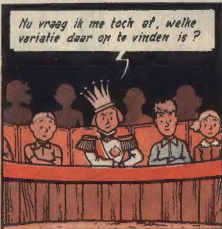
TREK een lijn van 1 naar 2, van 2 naar 3, enz., tot je alle cijfers met elkaar verbonden hebt.

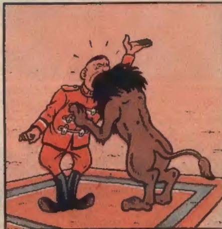

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

Zûr-Bakal wordt belegerd door de troepen van Oribal en zijn vrienden...

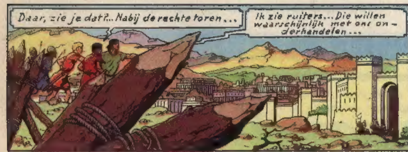

CHLOROPHYL EN MINIMUM
door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

(Wordt voortgezet.)

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

DE DERBY VAN DE LAGE LANDEN

ONZE Rode Duivels openen het internationaal voetbalseizoen met de derby van de Lage Landen, de match Holland-België. Wij zijn van mening dat ons elftal als overwinnaar uit de strijd zal komen en dat onze noorderburen nogmaals in het zand zullen bijten. Voor de oorlog waren « die van boven de Moerdijk » veel sterker. Met Vente, Smits en Backhuys domineerden zij steeds de match. Alleen om dat drietal aan het werk te zien, zou ik de reis hebben gemaakt. Dat loonde waarachtig de moeite ! Helaas, waar is der ouderen fierheid thans gevaren ?

De Hollanders hielden streng aan het amateurisme, d.w.z. aan de voetbal gespeeld door liefhebbers welke daarvoor niet werden betaald. Heel mooi, maar onmogelijk in de tijd waarin we leven. Inderdaad, sedert het einde van de oorlog krijgen de spelers een vergoeding of een premie die ruim gemeten is. Holland wou daarvan niets weten en dit had als gevolg, dat de knapste spelers uitweken naar Frankrijk, Italië, Spanje; landen waar de kunst van het voetbalspelen zeer ruim wordt betaald. De Hollandse voetballiefhebbers kregen genoeg van dat spelletje — het is niet prettig z'n eigen elftal steeds te zien verliezen — en de beroepsspelers werden weer naar huis geroepen. Er kwam opnieuw leven in de brouwerij en in april jl. won het Oranje-elftal van de Rode Duivels. Onze noorderburen hebben toen duchtig feest gevierd. Zoveel reden om de vlag in top te steken was er anders niet, want het spel was aan beide zijden erg flauw... vooral aan onze kant ! Het schaamterood steeg ons naar de wangen bij het aanschouwen van zo'n slecht spel. Nadien hebben de Rode Duivels wel ingezien dat ze zich beter moesten weren en tegen de Hongaren speelden ze dan ook als « echte duivels » !

Niet minder dan 50.000 toeschouwers zullen zondag het stadion van Deurne vullen en duizenden anderen zullen teleurgesteld zijn, omdat ze geen plaatsje konden bemachtigen. Zo lang die 50.000 naar het spel kijken, spuwen ze haast vuur en vlam, maar eens buiten verzuchten zij : « Maar ik laat me niet meer bij de neus nemen. Nooit ga ik nog naar een Holland-België kijken ! ». Het volgend jaar zijn ze vanzelfsprekend weer trouw op post om de Rode Duivels of het Oranje-elftal aan te moedigen.

Deze match is voor ons een puike voorbereiding op de wedstrijd Frankrijk-België die telt voor de wereldbeker 1957.

Willen jullie werkelijk een pronostiek ? Wel, hier gaat ie dan : een Belgische zege. Ik ben bereid een weddenschap aan te gaan met de lezers van Kuifje. We wedden voor een stuk chocolade. Akkoord ?... Als ik verlies, ben ik totaal geruïneerd !...

HOE LAAT

1. *« Tijd is geld », zegt het spreekwoord en dat is de illustratie een uurwerk in een gouden 20-dollar stuk. Alleen wie ingewijd is in het geheim kan het stuk doen opengaan. Het uurwerkmechanisme is een van de dunste die ooit gemaakt werden.*

2. *Een uurwerk is een fraai medaillon van email gevat, net als in de tijd toen alleen de rijke lui zich de weelde van een uurwerk konden veroorloven. Het uurwerk is uit zuiver goud en loopt ook « zo juist als goud ».*

3. *Uurwerk in een paar manchetteknopen. Wie ze draagt, kan beslist niet zeggen dat hij niet weet hoe laat het is, want hij heeft twee uurwerken. Het knopje om ze op te winden is aan de achterkant verborgen.*

4. *Het kleinste uurwerk ter wereld is een platina ring, gevat en versierd met diamanten. Het is niet groter dan de kop van een lucifer en bestaat nochtans uit 74 stukken, waarvan de meeste bewegen. Een knap staaltje van fijn vakmanschap en engelengeduld. Het is wel onnodig hier aan toe te voegen dat het haarjuist loopt.*

IN HET LAND VAN DE WITTE VOS

7.000 KM TE VOET DOOR DE TOENDRA'S VAN

OLAF Swenson is een man die heel zijn leven over alle 's Heren wegen heeft gezworven en zijn belevenissen op eenvoudige en schalkse wijze te boek stelde. Hij zwierf niet in het warme of gematigde klimaat, doch in het Hoge Noorden, in Alaska en in het Land van de Witte Vos, zoals Noord-Siberië genoemd wordt. Hij was matroos, jager en trapper. Hij worstelde met het ijs van de Behringstraat en de Noordelijke IJszee en baande zich een weg door de vreselijke sneeuwstormen. Toen zijn schip « Elisif » in het ijs bleef steken, trok hij in het putje van de winter 7.000 km ver over sneeuw en ijs om te Irkoetsk de Transsiberische te nemen, die hem weer naar de bewoonde wereld bracht. Olaf Swenson vertelt o.m. volgende ontmoeting met een beer : *« Ik gleed met m'n prauw over de Voroskoï-rivier en het was in de lente tijdens de migratie van de zalm. Eensklaps zag ik een beer die op een kleine zandbank zat en viste in zeven of acht centimeter water. Hij greep de zalm met zijn*

IS HET ?

ZWITSERLAND is mooi en lokt ieder jaar duizenden toeristen. Toeristen brengen geld in de la, maar toch kan Zwitserland niet uitsluitend van het toerisme leven. Daar het land arm is aan delfstoffen, werd er naar een andere bron van inkomsten gezocht en... wat de Zwitsers vonden was een zeer rijke bron : de uurwerkindustrie ! De uurwerknijverheid ontstond, ongeveer vier eeuwen geleden, te Geneve.

Hoe eigenaardig het ook moge klinken, het was Voltaire, de dichter, filosoof en revolutionair, die de roem van de Zwitserse uurwerken in Europa uitdroeg. Om de bannelingen, zowel Zwitsers (vele Zwitsers waren uit hun Calvinistische vaderstad Geneve verbannen) en Fransen aan de kost te helpen, droeg hij de uurwerken die zij vervaardigden op z'n reizen mee en verkocht ze aan de toenmalige « groten dezer aarde » : Frederik de Grote, Katharina van Rusland, de koningen en prinsen van Spanje. Op 12 december 1754 schreef Voltaire aan het adres van Geneve deze verzen : « Noble cité, riche, fière et sournoise; on y calcule, [redacted] jamais on y rit... ».

De Zwitserse uurwerken werden toen beroemd en hadden de naam de allerbesten te zijn, deze naam en deze roem [redacted] hen bijgebleven. De Zwitsers zijn ernstige, knappe vaklui en zij maken ieder jaar uurwerken voor een totale waarde van 12 miljard frank of het bedrag ongeveer van 120.000 auto's.

Hier dan vier fraaie voorbeelden van minuscule Zwitserse uurwerken.

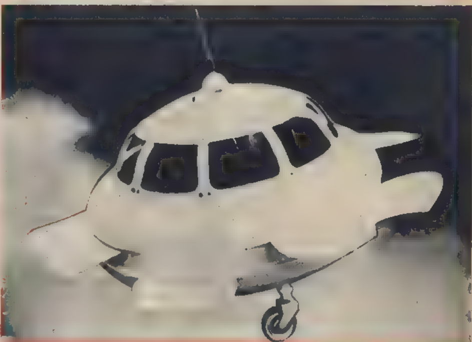
NOORD-SIBERIE

voorpoten beet en trok hem met een ruk uit het water. Dan richtte hij zich even op, lei de vis op de grond en zette er zich boven op. Hij ving vijf zalmen. Toen hij de vijfde gevangen had, bemerkte hij dat er iets niet in de haak was en met de vis nog tussen de poten geklemd, draaide hij zich om en keek naar de plaats waar hij gezeten had... daar lag geen enkele vis meer ! Iedere keer de beer zich opgelicht had om een vis onder zich te leggen, had de stroom de andere meegespoeld. De beer had nu een grondige hekel aan het vissen, brommend wierp hij z'n laatste prooi terug in het water en verdween... ».

IKAROS 1956

IKAROS, zo verteit de legende, ontsnapte met een paar vleugels gemaakt van pluimen met was aan elkaar gehecht, uit het Labyrinth. Hij steeg op tot tegen de zon en verbrandde de vleugels... [redacted] zijn heel wat mensen die een paar vleugels maakten, opstegen als vogels en te plotter vielen... Hier zie je dan Augusto Colombo aan het werk, een meubelmaker uit de omgeving van Milaan en oud-wielerkampioen. Vele maanden werkte [redacted] aan vleugels uit hout en zeildoek, die hij met eigen spierkracht in beweging brengt. Enkele weken geleden slaagde Colombo er in op geringe hoogte een afstand van 100 meter af te leggen. Interessant als resultaat, maar voor een week-end reisje bv. toch niet erg praktisch !

EEN VLIEGENDE SCHOTEL ?

ZO stelt een Noors ingenieur zich het « volksvliegtuig » voor dat al de voordelen biedt van een helicopter, doch veel goedkoper [redacted]. Het ziet er uit als een vliegende schotel : rond en voorzien van kleine eigenaardige schroeven die in alle richtingen kunnen bewegen. Andere bijzonderheden over het volksvliegtuig van de Noor zijn niet gekend. Jammer !

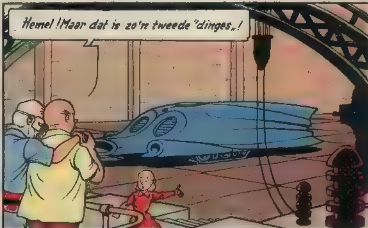
De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

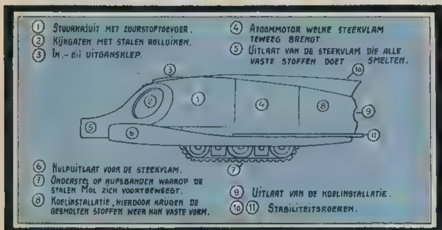

Kapitein Person verklaarde aan onze vrienden met welk doel Norton en Müller zich meester maakten van de ST. M. I en de vliegende steen..

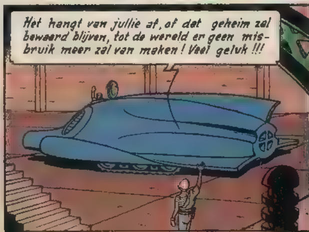

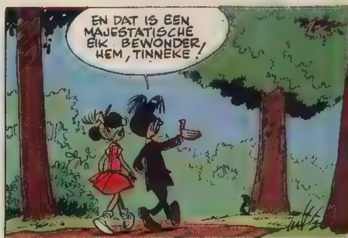

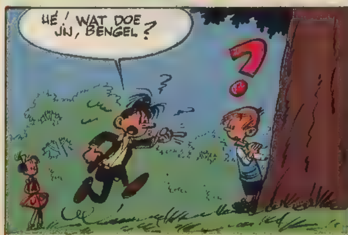
Ton en Tinneke

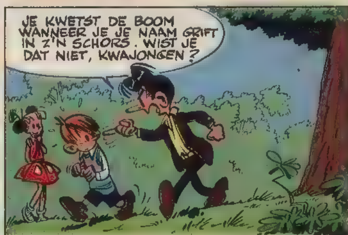

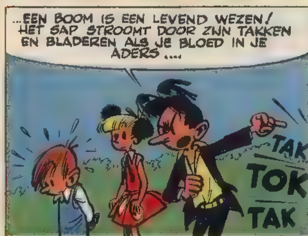
DOOR Franquin

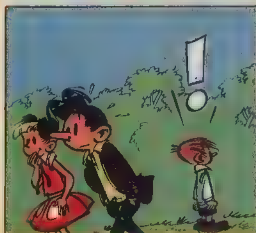

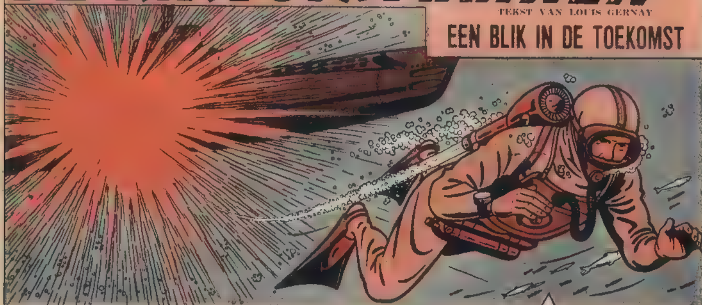

WETENSCHAP EN AVONTUUR

DE KIKVORSMANNEN

TEKST VAN LOUIS GERNAY

EEN BLIK IN DE TOEKOMST

HET groot konvooi dat de Oceaan oversteekt vaart in zigzag lijn om de duikboten te verschalken. De Asdic (radar) detecteert op een gegeven ogenblik enkele duikboten. Een paar snelle en goed bewapende boten verwijderen zich van het konvooi en zijn gereed om de aanval tegen de onderzeeërs in te zetten. Een dozijn frogmen gaan te water. Op hun rug is een reactor bevestigd die hen toelaat de duikboot, die traag vaart, in te halen.

EEN frogman kiest zijn doel : een lange stalen in het zwart geschilderde haai. Hij volgt die een eind en kan zich dan aan een uitstekend punt van de romp vastklampen, hij daalt naar de ballasts en hecht er een platte cylinder, met een breedte van ongeveer 30 cm, voorzien van een zuignap aan. Een ogenblik later verdwijnt hij. Niet lang nadien ontploft de mijn en scheurt de ballasts open. De voorraad geperste lucht ontsnapt en de duikboot is verloren...

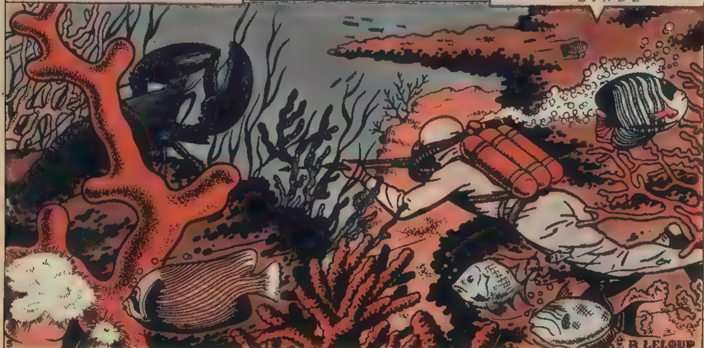
DE kikvorsman heeft zijn opdracht volbracht en wordt weer opgepikt door z'n eenheid. Een episode uit de « toekomstige oorlog » is ten einde Inderdaad. Wat je gelezen hebt behoort nog tot het rijk van de fantasie, maar niets zegt er dat het morgen niet de bittere werkelijkheid zal zijn. In 1942 dacht een Duits ingenieur reeds aan de duikboten van de Kriegsmarine met speciale straalmotoren uit te rusten. Niets belet dus dat men een verkleind model van zo'n straalmotor zou bouwen voor de frogmen.

WANNEER de kikvorsman te diep duikt, is zijn leven in gevaar. De « narcose van de diepten » is geen verzinsel en velen hebben dit reeds tot hun schade moeten ondervinden. De Fransman Maurice Fargues en de Amerikaan Hope Root gingen dieper dan 120 meter maar ze keerden niet meer terug. De Zweed Zettenstrom haalde 139 meter doch stierf terwijl hij weer opsteeg. Het verschil van drukking is te groot ; het menselijk gestel verdraagt dat niet.

VOOR de onderwater-sport, we bedoelen het vissen onder water, kan men zich nog aan heel wat verbeteringen verwachten. Er bestaan al verschillende typen van geweren en veerbogen die pijlen afschieten, vastgemaakt met een nylondraad. Misschien zien we eerlang de karabijnen met geperste lucht en electrische projektielen waarmee Jules Verne de passagiers van de Nautilus uitrustte.

EINDE

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Een dief drong de bank van Wood City binnen en ging met de brand'kast aan den haal. Is Kid Ordinn de dader ?...

IN HET PARK VA

VERHAAL DOOR YVES DUVAL

DE trein vertraagde en rolde de glazen hall van het groot station, die vol rookwolken hing, binnen. Hij stopte. De treinwachter tikte een knaap op de schouder en zei vriendelijk :

— Balmoral ! Hier uitstappen, jongen !

De jongen greep de bundel die op zijn knieën lag en sprong overeind. Hij wachtte beleefd tot een lange kapelaan met een bril en een dikke dame met twee zware valiezen afgestapt waren, om zelf uit de trein te springen. Op de kaai heerste een grote drukte. Hij werd er duizelig van. Dat was niet te verwonderen, want hij was nog maar acht jaar en hij was heel alleen van Limerick, in Ierland, naar het hartje van Schotland gekomen.

EERST had hij per boot gereisd, dan per trein, maar nergens had hij kans gezien zich eens lekker uit te strekken om te slapen. Hij was stijf en stram en zijn korte benen wogen loodzwaar. Toen de meeste reizigers reeds buiten waren, bemerkte hij een grote man met rosse favoris en een zwarte bolhoed op het hoofd. Hij zag er stijf en streng uit en kwam op hem toe.

— Jij bent Patrick O'Brien, nietwaar ?

— Ja, dat ben ik. En jij bent neef Tony ?

— Ja. Is dat al wat je bij hebt ?

— Hierin zit mijn zondags kostuum, mijn twee hemden en al mijn kousen. In mijn zak heb ik bovendien een kroon, drie shillings en het portret van mama...

— Ik wist wel dat je moeder je niet veel zou nagelaten hebben. Het heeft trouwens weinig belang. Ik ben je enig familielid en het is dus mijn plicht je op te nemen. Bij mij zal je een deftig en burgerlijk leven leiden. Kom, volg me. James wacht ons buiten op met de koets.

Ze lieten de stad rechts liggen en sloegen een weg in die naar de buiten leidde. De rit duurde niet lang. Patrick keek met grote ogen en volle bewondering naar het prachtig kasteel met stevige torens en omringd door een uitgestrekt en mooi park. Het was naar dit kasteel dat zij reden. Langs mooi gebaande wegen kwamen zij aan een laag huis van rode baksteen, de vensters en deuren met grijze steen omlijst.

— Dank je, James, zei Tony, die uit de koets stapte. Kom Patrick, wij zijn er. Dit is mijn huis. Ik ben de hoofdtuinier van Hare Majesteit koningin Victoria, keizerin van Indië. Men heeft mij gezegd dat de Ieren keikoppen zijn. Hier moet je je goed gedragen, jongen. Kom, ik stel je voor aan mijn vrouw, Edith.

Het noenmaal was nog niet gedaan, of Patrick wist reeds welk leven hem wachtte. Na de begrafenis van zijn moeder, had hij het huisje te midden van de groene weiden verlaten en de oude Fitzgerald had hem naar de boot gebracht. « Patrick, had de oude gezegd, hier is je reisbiljet. Ik zegen je en wens je een goede reis. Vergeet nooit dat je Ier en dat je katoliek bent ! Wees moedig, mijn zoon ! Je zal veel moed nodig hebben om in Engeland te leven, want de Engelsen zijn beulen. De koningin, bij wie je kozijn tuinier is, heeft geen hart en kent geen medelijden. Het is een menseneetster ». Alles wat kozijn Tony hem tot nog toe had gezegd, versterkte hem in de mening dat de Britten inderdaad beulen waren.

— Sedert het overlijden van haar gemaal, sprak Tony plechtig, komt onze beminde vorstin nog zelden naar Balmoral. Het gebeurt echter wel dat ze hier onverwachts toekomt en enkele dagen verblijft. Het is je dus streng verboden in de tuin te spelen. Je mag dan ook niet in het park komen, waar hare majesteit soms wandelt. Je mag niet zingen, niet roepen, niet fluiten. Je kan, zo je daartoe lust hebt, biljart spelen. In die hoek daar staat een Engelse biljart. Wil je lezen, dan neem je de bijbel die op de tafel ligt. Pas goed op, want indien je niet gehoorzaamt, laat hare majesteit je geselen.

Zodra hij in zijn bed was, weende Patrick hete tranen. Hij haatte die vreselijke koningin Victoria, die de Ieren op het schavot bracht en de kleine kinderen verbood te spelen of in de tuin te rennen. Hij voelde er helemaal geen lust toe haar te zien, zelfs niet van ver, want als ze vernam dat hij hier was, zou zij hem beslist door haar soldaten in de gevangenis laten zetten. Patrick was er zeker van dat de koningin heel lelijk en doorslecht was.

DRIE dagen bleef hij in de eetkamer van de lage woning en roerde zich haast niet. Edith deed het huishouden en Tony werkte samen met enkele andere tuiniers in de rozenhof aan het andere einde van het park gelegen. De vierde dag kon Patrick het niet meer uithouden. Hij voelde het bloed in zijn benen kriebelen en snoof de heerlijke zomergeuren op die hem van uit de tuin tegemoet waaiden. Hij waagde zich buiten. Stilaan nam hij de gewoonte aan heel voorzichtig door de moestuin te wandelen, de insekten gade te slaan en met keitjes te spelen. In de verte lag het park waar hij niet mocht inkomen. Soms zag hij er een knecht of een oude gouvernante helemaal in het zwart gekleed met een kanten sluier op het witte haar. Ze liep langzaam op een stok geleund door de lanen van het park en staarde weemoedig voor zich uit.

OP het einde van de laan, vlak tegen de heg, stond er een prachtige pruimelaar. De blauwviolette pruimen rijpten in de zon en zagen er lekker uit. Patrick voelde het water in de mond komen en op een morgen raapte hij een stok op en trachtte daar-

N BALMORAL

GEILLUSTREERD DOOR E. AIDANS

mee een tak van de pruimelaar te bereiken. Hij zou toch zo graag enkele pruimen hebben. Hij ging op de tenen staan en sloeg, maar het was tevergeefs. Hij was niet groot genoeg om bij het fruit te geraken.

— Gooi je stok in de boom ! zei plotseling iemand. Ik wed er voor dat hij terugvalt met enkele pruimen !

Patrick schrok. Hij was zodanig verdiept geweest in zijn werk dat hij niemand had gehoord. Het was de oude gouvernante, die voor hem stond. Patrick werd zo rood als een kalkoen en bekeek haar tersluiks. Ze had grote, zachte ogen en om haar dunne lippen zweefde een geamuseerd lachje.

— Gooi je stok in de boom, herhaalde ze, er vallen dan beslist enkele pruimen naar beneden. Je geeft er mij dan een paar, ik wil er ook wel eens van proeven !

Patrick sloeg de ogen neer en schudde het hoofd.

— Ben je doof ? vroeg de dame. Hoe heet je en waar kom je vandaan ?

— Ik heet Patrick O'Brien, zei de jongen moeizaam. Ik kom van Limerick uit Ierland. Mijn mama is dood en nu woon ik bij mijn kozijn Tony.

— En waarom wil je niet enkele pruimen ? Hou je er niet van ?

— Ho ja, ik hou er van ! Ik zou wel graag enkele pruimen hebben, maar ik ben bang van de boosaardige koningin ! Ze zou mij laten geselen, want ik ben een Ier !

De oude gouvernante sloot een wijl de ogen.

— Ik geloof dat je de koningin niet kent, zei ze. Waarom meen je dat ze zo wreed is ?

— De koningin van Engeland is wreed, iedereen zegt dat bij ons ! Ze weigert ons de vrijheid te schenken !

— Luister, Patrick. Ik ken de koningin al heel lang en ik weet dat zij niet alleen over deze dingen kan beslissen. Er is de politiek en de regering en nog zo veel meer. Dat is allemaal erg ingewikkeld, maar ik zal met haar spreken, ik beloof het je ! Intussen kunnen wij vast enkele pruimen snoepen ! Ik zeg haar dat ik die pruimen heb gevraagd. De oude, in het zwart geklede dame, hief haar wandelstok op en sloeg daarmee tegen de lage takken van de pruimelaar. Een dozijn lekkere, rijpe pruimen rolden in het gras...

DIE middag kwam de stijve Tony Leniers nog roder dan gewoonlijk in de eetkamer.

— Vlug, Patrick ! Trek je zondagspak aan. De knecht zei me daarjuist vanwege de majordoom dat hare majesteit je wenst te zien. Het is ongelooflijk ! Stel je voor wat een eer je te beurt valt ! Edith, was de knaap en zorg er voor dat hij er netjes uitziet !

Patrick scheen deze koninklijke wens helemaal niet op prijs te stellen. Het idee dat hij straks de menseneetster zou zien, maakte hem zo bang dat hij geen brokje eten door de keel kon krijgen. Om drie uur klokslag, trad hij met kloppend hart het geel salon van het kasteel van Balmoral binnen. Hij wachtte reeds enkele minuten toen een grote Hindoe met keurige tulband om het hoofd de deur opende en riep :

— Hare Majesteit de koningin !

Patrick hoorde een trage stap op het parket en zag... de gouvernante ! De koningin van Engeland, keizerin van Ierland was niemand anders dan de goedige dame, die hem die morgen de pruimen had gegeven. De jongen was beschaamd en vreselijk bang. Liefst zou hij mijlen ver weg gelopen zijn, maar zijn benen waren als verlamd. Koningin Victoria naderde glimlachend, boog zich over hem en zoende hem op het voorhoofd.

— Je ziet wel dat de koningin niet zo boosaardig is als je meende. Bekijk me eens, ik ben zoals alle vrouwen. Ik ben een moeder, zelfs een grootmoeder, en alle kinderen van mijn rijk zijn mijn kinderen, zelfs de kleine Ieren. Luister Patrick, op de zolder van de stallen, die je daar ziet, ligt een hoop speelgoed van uit de tijd toen ik zo oud was als jij nu bent. Ik ben ook kind geweest, Patrick. Je zult op die zolder beslist een kleine kar vinden, repen, een hobbelpaard en nog veel meer. Dat is allemaal voor jou en je mag er iedere dag mee in het park komen spelen ! 's Morgens roep je mij van onder het venster, dan kan ik naar je kijken, terwijl je stoeit.

— Dank u ! Dank u, majesteit ! hakkelde Patrick en kuste de hand van de oude koningin.

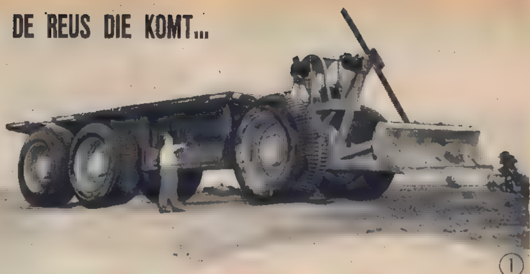
— Dank mij niet, zei de koningin, ik vind dat een koningin meer moest praten met de kinderen van haar volk en ik ben vast van plan dat in het vervolg te doen.

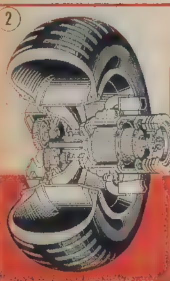

DE REUS DIE KOMT... DE REUS DIE KOMT...

DWARS DOOR WOESTIJNEN EN SNEEUWVLAKTEN...

*

De Cross-Country Freighter

IN de U.S.A. is alles groter en mooier dan gelijk waar ter wereld, althans volgens de Amerikanen zelf.

In ieder geval is het juist dat zij onlangs een nieuw rekord klopten : zij hebben de grootste vrachtwagen ter wereld.

Een firma uit Texas bracht een soort vrachtwagen op de markt waarmede duizenden ton materiaal kunnen vervoerd worden. De vrachtwagen heeft niet minder dan 6 aanhangwagens en elke wagen is ongeveer 4 meter hoog. De wielen alleen zijn reeds 3 meter hoog en 1,20 m dik. Probeer dus niet de autoband door je huisdeur te rollen, dat zou niet gaan. Iedere aanhangwagen heeft zes wielen met zulke reusachtige rubberbanden, die het mogelijk maken over gelijk welk terrein te rijden : sneeuwvelden, woestijnen, moerassen en rotsachtig terrein. Daar waar gewone vrachtwagens reeds lang zouden vastzitten, beweegt de Cross Country Freighter zich nog voort als over een autosnelweg.

De banden verdelen de druk en dat monster kan over een uurwerk rijden zonder dat er een schrammetje aan is !

In de Controll-car vooraan kunnen zes personen wonen, eten en slapen. Verder moeten deze mensen zorgen voor de twee grote dieselmotoren van 5.000 PK elk, die dag en nacht draaien en elektrische stroom produceren.

De Cross Country Freighter rijdt inderdaad niet op een benzinemotor, maar wordt voortgedreven door elektrische stroom. De stroom moet dienen om de zes en dertig motoren, die op elke naaf zijn aangebracht, te doen draaien. Ieder wiel heeft dus zijn eigen motor, zodat de vrachtwagen niet alleen de grootste, maar ook de enige 36-wiels aandrijving is ter wereld.

Het Amerikaanse leger kocht enkele van deze wagens om de troepen in de poolstreken te bevoorraden. Ook firma's die regelmatig door de oerwouden van Zuid-Amerika moeten, schaften zich Cross Country Freighters aan, tegen de prijs van 12 miljoen frank per stuk. Een peulschilletje !

De ingenieurs van de firma, welke deze reuzenwagen op de markt brachten, begonnen toen aan het ontwerp van een « Tree-Crasher ». Het is een zeswielige tank met vooraan een groot mes, zoals de bull-dozers van het leger. Spelenderwijze rijdt die machine door de bossen en werpt dikke bomen op de grond, alsof het lucifertjes zijn. Onlangs ontwortelde zulke machine een bos van ongeveer 8 hectaren op zes dagen tijd.

Zelfs in moerassige gebieden kan de « Tree-Crasher » werken, daar de banden op de grond slechts een geringe druk uitoefenen.

1 De « Tree-Crasher » die dikke bomen omgooit als lucifers.

2. Ieder wiel van dit monster heeft zijn eigen motor.

3. Dat is de « Cross Country Freighter », de reus voor wie zand of sneeuw geen hinderpalen zijn.

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

POMPEJUS EN CESAR

* * *

NA Marius en Sulla dongen Pompejus en Cesar naar de macht. Beiden waren intelligent, machtig en ambitieus. Wanneer twee groten het met elkaar aan de stok hebben, dan moeten de kleinen gewoonlijk het gelag betalen. Men vreesde dan ook dat de Romeinen met de gebroken potten zouden zitten. Dit was echter niet het geval. Pompejus en Cesar maten elkaars krachten en kruisten de degen, om elkaar nadien de hand te reiken. Dat was zeer verstandig, doch het gebaar kwam niet uit het hart...

1. — DE RIJZENDE ZON

SULLA was nog diktator toen een jong officier, Pompejus genaamd, die enkele kleine suksessen had behaald de eer van de grote overwinnaar opeiste. Sulla weigerde. « Pas maar op dat de rijzende zon niet meer aanbidders heeft dan de dalende ! », zei Pompejus. Iedereen stond verbaasd. Die stoutmoedigheid maakte indruk op Sulla en hij riep : « Goed ! Dat hij triomfere ! ». Pompejus zou heel hoog klimmen op de ladder...

2. — POMPEJUS STAL DE OVERWINNINGEN

METELLUS vocht in Spanje tegen een opstandig Romein Sertorius. Pompejus snelde hem te hulp en kaapte hem de overwinning voor de neus weg. In 71 keerde hij naar Rome terug, waar, onder leiding van Spartacus, de opstand der Gladiatoren was uitgebroken. Crassus versloeg het leger van Spartacus, Pompejus vocht slechts tegen enkele benden, maar hij werd als de grote overwinnaar aanzien. Hij beëindigde de oorlog tegen de piraten in de Middellandse Zee. Een nieuwe krijgstocht tegen Mithradates, die door Lucullus, de fijnproever, zegevierend werd geleid, werd eveneens beëindigd door Pompejus die al de eer alleen opstreek.

3. — EEN EERLIJKE MAN

TERWIJL Pompejus dus de pluimen op z'n hoed stak die anderen toekwamen, maakte de avonturier Catilina zich gereed om met de hulp van een deel van de bevolking Rome te vuur en te zwaard te zetten en Cicero, de consul, te vermoorden. Het was toen dat de grote Cicero een van zijn beroemd gebleven redevoeringen hield. De troepen van Catilina werden verslagen, hijzelf sneuvelde. Cicero had de republiek gered.

4. — EEN GENIE

TOEN Pompejus uit Azië terugkeerde, beging hij de fout zijn leger met verlof te sturen en alleen naar Rome te komen. Daar stond hij tegenover Cesar die 40 jaar, buitengewoon schrander, breed van opvattingen en de onbetwiste meester van de democratie was. Cesar was ook eerzuchtig. Naar het schijnt weende hij voor het borstbeeld van Alexander de Grote en zei : « Toen hij 30 was, had hij de wereld veroverd en ik heb nog niets gedaan ».

5. — HET EERSTE TRIUMVIRAAT

POMPEJUS en Cesar sloegen nogmaals de handen ineen en vormden, samen met de rijke Crassus, het eerste triumviraat of driemanschap. Na afloop van hun consulaat zouden zij ieder een provincie 5 jaar lang besturen : Crassus kreeg Syrië, Pompejus Spanje en Cesar cisalpijns Gallië. Aldus werd in 56 besloten tijdens een vergadering. Niemand protesteerde want het eerste triumviraat was machtig en wijs.

Onze tekenfilm voor alle jongens van

GLOBUL
VERLIEST Z'N GEDULD
door TIBET

Heden avond optreden van een beroemd hypnotiseur in de schouwburg.....
Fijn! Daar gaan we naartoe!

's Avonds...
Wie is er zo vriendelijk op het toneel te komen en zich te lenen voor een klein experiment?

Vooruit, Globul!
Neen, want hij zal me in slaap doen en dan zie ik niets van de voorstelling...

Toe, Globul, ga! Ik zal je straks alles wel vertellen...

Haha, jij bent een moedige jongen. Ga zitten, jonge man!

Slaap, ik wil het!

Ik heb gezegd: SLAAP!

Je bent koppig, maar ik heb al andere kerels klein gekregen!

Slaap... slaap... je zult slapen... je slaapt... je slaapt...

Nog niet helemaal!

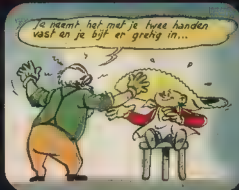
Met jou is er niets aan te vangen. Ik zal je even van plaats veranderen...

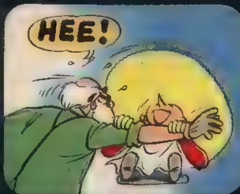
Ik voel dat je nu spoedig zult insluimeren.....

BANG!

De jongen is gehypnotiseerd. Ik vertel nu een geschiedenis. Hij zal er tegen wil en dank de passende gebaren bij maken.

Je bent in een restaurant en je gaat een lekker gebraden hoentje eten...

Je neemt het met je twee handen vast en je bijt er gretig in...

HEE!

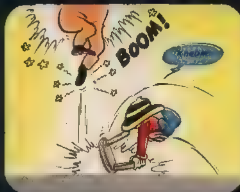

AAAAAI!

Schreeuw niet zo luid, ik slaap!

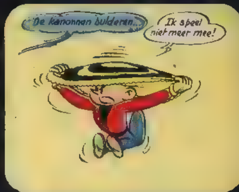

Je bent een jager op groot wild. Een gorilla komt op je toe...

Je mikt... maar er steekt zand in je geweer...

Je bent verloren, je wijkt achteruit en je zoekt een wapen...

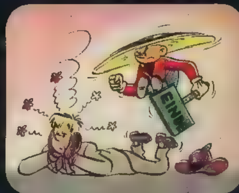

BOOM!

Kom... we zoeken iets anders... Het is oorlog en je bent soldaat...

De kanonnen bulderen...
Ik speel niet meer mee!

Ik kan niet slapen als de kanonnen bulderen...

Vertel me vlug wat er gebeurd is terwijl ik sliep?
Hm... Hm... ik weet het niet... ik sliep!

EINDE

DE CHINESE DOOLHOF

Buster Webb, die met zijn grootvader een benzinepompstation uitbaat langs een verloren weg, kan de twee eindjes moeilijk aan elkaar knopen. Om wat geld te verdienen, neemt hij een geheimzinnige opdracht aan...

Roman van Y. DUVAL — *Geïllustreerd door Adams*

37.24 ANTWOORDT NIET MEER!

HOTEL Star was niet weelderig, maar toch comfortabel ingericht en gelegen op de hoek van de hoofdstraat van Norfolk die recht naar de haven liep. Buster Webb had de gewoonte niet zulke selecte gelegenheden te bezoeken. Hij streek z'n breedgerande vilthoed glad, klopte het stof van zijn vest, trok de knoop van z'n das wat vaster aan en liep dan, naar hijzelf meende, nonchalant naar het receptiebureau van het hotel toe.

— Ik wens een diner en een kamer voor de nacht, zei hij.

TERWIJL naam en voornaam van Webb werden opgeschreven in een register en op een steekkaart, keek hij een beetje schuchter naar de mollige tapijten die de vloer van de hall bekleedden en naar het kristal dat glansde op de tafels van het restaurant. Er zaten al heel wat gasten te dineren. Vlak bij de kas in een diepe leren clubzetel zat een kaalhoofdig gentleman met een forse kin, die hem het uitzicht van een bulldog gaf, de « New York Tribune » te lezen.

— Kamer 27, mijnheer. De groom zal uw koffer naar boven brengen. Indien mijnheer me wil volgen naar de eetkamer. Ik heb nog een fijn plaatsje met een gezicht op de zee...

Buster volgde een kellner en ging op de aangeduide plaats zitten. Hij wierp een oogslag op de spijskaart en besloot dan de makkelijkste en voorzichtigste oplossing te kiezen : de dagschotel. Toen hij zijn serviette openplooide, stelde hij vast dat de gentleman met de bulldogkin had plaats genomen aan een kleine tafel recht tegenover hem. De man kauwde verstrooid een paar happen brood en wierp nu en dan een sluikse blik over z'n krant.

Dat is een klant die een disgenoot schijnt te verwachten, dacht Buster, en begon zijn soep te lepelen. Twee keer blikte hij op en twee keer stelde hij vast dat de ogen van de man op hem waren gericht.

— Verdraaid! Net of die mij afloert. Zou het mogelijk zijn dat men me nu reeds schaduwt? In dit geval zijn de personen, waarvoor Igor me waarschuwde, werkelijk bijdehands! M'n beste Buster, je overdrijft wellicht de voorzichtigheid, maar je mag geen onnodig risiko nemen. Wanneer men 2.000 dollar op zak heeft, kan men zich niet druk maken om de prijs van een verloren diner. Je veiligheid en je opdracht staan op het spel!

Een ober diende de geheimzinnige klant net een rode biefstuk op. Buster vroeg tamelijk luid waar hij zich even opfrissen kon. Op de tafel liet hij goed zichtbaar zijn pakje sigaretten liggen, net zoals iemand doet die even de handen gaat wassen en vast van plan is na enkele ogenblikken terug te keren. Buster liep langzaam in de richting van de toiletten, sloeg dan af naar het receptiebureau en vroeg zijn rekening van het nauwelijks begonnen diner en van de kamer. Hij liet z'n reiskoffertje halen en liep met grote passen naar buiten. Dertig meter verder riep hij een voorbijrijdende taxi, stapte in en beval :

— Naar het centrum van de stad en snel!

Tijdens de rit keek hij nu en dan achterom om te zien of men hem achtervolgde.

— Ik moet nog drie uren wachten. Waar zou ik die kunnen doorbrengen zonder kans te lopen weer opgemerkt te worden?

— Cinema Rex : « De Koning van de Vallei », las hij op een grote lichtreklame. Dat is het wat ik hebben moet! Chauffeur, draai om deze blok heen en zet me dan voor Cinema Rex af.

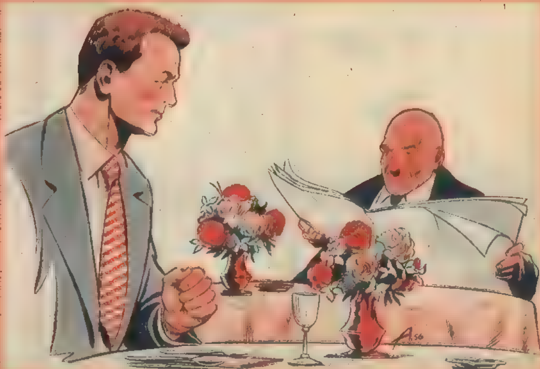
●

BUSTER WEBB keek nog even om en ging dan de zaal binnen, waar een ouvreuse hem een zetel aanwees. Hij verwonderde er zich over dat hij zo kalm bleef, alhoewel dat avontuur zo plotseling begonnen was en hij niet wist waar het eindigen zou. Het is waar dat hij in Korea gevaarlijker opdrachten had vervuld dan deze. Om middernacht telefoneren om aan een bepaalde man een pakje te vragen, leek kinderspel. De « western » was erg boeiend en Buster leefde mee met de spannende achtervolgingen, de vechtpartijen en de stormachtige en wilde galops over de wijde prairie. Hij leefde zodanig mee met hetgeen er zich op het scherm afspeelde, dat hij op een bijzonder patetisch ogenblik van louter geestdrift met de voeten stampte. Zijn linker buurman boog zich naar hem toe, stompte hem even met de elleboog aan en fluisterde :

— Ekskuseer, maar u hebt uw hoed laten vallen.

Bruusk tot de werkelijkheid teruggeroepen, draaide Buster het hoofd op zij om z'n buurman te danken... het « dank je », bleef hem in de keel steken. De vriendelijke buur was niemand anders dan de kaalhoofdige gentleman met de forse kin... Buster interesseerde zich geen snars meer voor de film, hij stond op, gleed door de rij zetels en repte zich naar de uitgang.

— Dat is de duivel in persoon! Hij ruikt mijn spoor als een patrijshond. Hij zal me nu natuurlijk op de hielen volgen... Ik moet hem afschudden voor het middernacht is!

Buster Webb liep mee met de dichte menigte die over de grote lanen wandelde. Nu en dan verschool hij zich achter de opening van een poort en keek aandachtig naar de mensen die voorbij gingen. Na een ogenblik vertrok hij in tegenovergestelde richting, hij draaide de ene straat in, de andere straat uit. Het was overal erg druk. Hij werd moe van dat spelletje, maar na een tijd was hij er van overtuigd dat hij van zijn spion verlost was. Hij keek op z'n uurwerk. Het was geen nieuw uurwerk, het was ook niet elegant; het was een uurwerk dat de werklui van de spoorweg veelal dragen en dat een haarjuiste mekaniek heeft.

COKES IN STOCK

— Vijf minuten voor middernacht. Tijd om een telefoonhokje te zoeken.

Buster vond weldra op een van de lanen een telefoonhokje, hij haakte af en vormde het nummer 37.24 op het moment dat de klok van de katedraal twaalf sloeg. Hij werd waarschijnlijk met ongeduld verwacht, want onmiddellijk klonk er, aan het andere eind van de draad, een stem : « Hier John Forester... » Het was net of die stem was angstig, benauwd...

— Igor groet Boeddha, zei Webb duidelijk.

Op hetzelfde ogenblik weerklonken er doffe slagen in het toestel, het was net of er werd hard op een gesloten deur gebonkt.

Daar klonk de stem opnieuw, doch ditmaal nog zwakker en nog banger : « Ze zijn daar... Men... tracht binnen te dringen... Luister goed... Ga naar Rossetti... ».

Dat was alles. Buster trachtte opnieuw te telefoneren, maar tevergeefs. De 37.24 antwoordde niet meer. Hij draaide dan vier maal nul om verbinding te krijgen met het inlichtingsbureau van de postcentrale.

— Hallo, miss, ik was in gesprek met een nummer. Dat gesprek werd plotseling afgebroken en ik belde opnieuw op, doch zonder sukses. Het nummer antwoordt niet meer. Kan u me het adres geven van nummer 37.24 ?

— 37.24 ? Een ogenblikje... Luistert » ?... Het is de Vlootbar, Kleine Havenstraat.

— O.K. Dank je, miss !

●

WEBB ging buiten en zag op een vijftigtal meter afstand een portier die er in zijn met gouden boorden afgezette uniform als een admiraal uitzag en de wacht hield voor een groot restaurant met groen en rode neonverlichting. Hij stevende er op af.

— Kan je me niet zeggen waar de Kleine Havenstraat is ?

— Het is eenvoudig, maar het is niet aan deze kant. Kijk, je gaat rechtuit tot aan de kaaien. Op je rechterkant zie je dan grote stapels hout liggen en vlak daar achter, aan het einde van de dokken, begint de Kleine Havenstraat... Je bent waarschijnlijk niet van de stad ?... Ja, dacht ik al. Als ik je een goede raad mag geven, blijf uit die buurt. De Kleine Havenstraat [illegible] slecht befaamd... om dit uur [illegible] het erg ongezond [illegible] die buurt !

VOLGENDE WEEK :
OP ZOEK NAAR ROSSETTI

Harald de

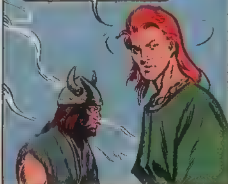
Harald en zijn vrienden hebben in de Nieuwe Wereld een welvarende kolonie gesticht en worden aangevallen door de Irokezen...

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

PORTUGESE JEUGD

WANNEER men Portugal doorkruist, valt het op dat de Portugese jeugd het niet zo goed stelt dan de jongens en de meisjes van bij ons. De Portugese kinderen zijn minder goed gekleed en gevoed, maar ze zijn daarom niet minder gelukkig, want ze leven veel meer in open lucht. Dat Portugal een betrekkelijk arm land is, valt makkelijk te verklaren, want de ondergrond is er niet rijk en men treft er bijna geen belangrijke industrieën aan. Het Portugees nationaal inkomen komt grotendeels uit de visserij en de landbouw en deze beide bronnen zijn in hoge mate afhankelijk van het weer en het toeval. De kinderen moeten in Portugal hun ouders reeds vroeg helpen op het land of aan de haven. In de steden trachten ze iets bij te verdienen met het venten van kranten, zichtkaarten, souvenirs, enz... En wie niet slim en handig genoeg is, leert maar al te vlug zijn hand uitsteken en bedelen. Wanneer men de kinderen een tijdje observeert, stelt men vast dat, alhoewel ze doorgaans armoedig zijn, ze niettemin weten wat fierheid is. En al lopen ze soms rond met een half leeg buikje, daar verliezen ze hun levenslust en hun lach nog niet bij! Er wordt weliswaar veel gedaan voor de jeugd in Portugal, maar er blijft nog zo veel te doen... Wat onze jeugd van haar Portugese vrienden mag leren, is de deemoedigheid waarmee ze zich in hun minder fortuinlijk leven schikken.

Arm, maar fier !

Money ! Money ! Zo roept dit hedelaartje de toeristen achterna.

Terwijl vader en moeder uit werken zijn, moet grote zus op de kleintjes passen.

Voor deze jongen is zijn vader helpen geen karwei !

DE ZWARTE TAS

De spionnen, welke professor Marlier en meester Leemans ontvoerden, hebben Hugo verplicht naar een bepaalde plaats te komen om de dokumenten te overhandigen...

BESTEMMING ONBEKEND

(37) DE reis duurde bijna een half uur. Eerst was het stil gebleven in de wagen, dan had de chauffeur de radio aangezet die nu over de inzittenden een vloed van stroperige melodieën uitgoot. Onbeweeglijk en met de ogen half gesloten achter de blinddoek spitste Hugo de oren om over het geronk van de motor en doorheen de muziek een ander welbekend geluid op te vangen. Plotseling vertraagde de wagen. Hij zwenkte kort en stopte...

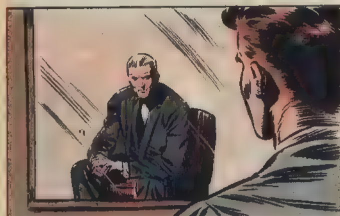
(38) IEMAND opende de deur. Hugo voelde dat men hem bij de arm greep om hem te helpen uitstappen. Dan leidde men hem over een grintweg. Een minuut later reeds stond hij in een woning. « Je mag de blinddoek wegnemen », zei iemand en Hugo liet het zich geen twee keer zeggen. Nauwelijks had hij de ogen geopend of hij sloot ze bliksemsnel voor het schelle licht dat in het vertrek brandde. Hij bevond zich in een grote zaal met witgekalkte muren.

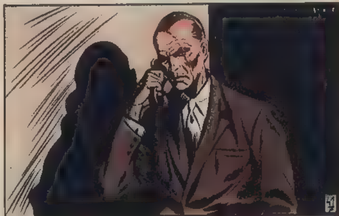
(39) ZE was slechts schaars bemeubeld en links en rechts van hem stonden de onbekenden die hem tot hier hadden gebracht. Recht voor hem, achter een klein tafeltje gezeten, zat een vierde personage met gebasaneerde huidskleur. Hij was ongelooflijk mager, had slechts weinig haar en over het gelaat een groot litteken. Hij gaf de indruk intelligent en wilskrachtig te zijn. Gedurende enkele momenten bekeek hij Hugo oplettend, dan zei hij bijna zonder aksent: « Volg me, u kan uw vader zien! »

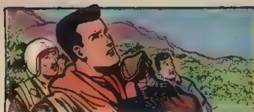
(40) DE onbekende leidde Hugo naar een vertrek op de eerste verdieping. In dit vertrek was er op manshoogte een rechthoekig, lichtend glasraam in de muur aangebracht. « Ga tot bij dat venster, mijnheer, zei de vreemdeling, en u zult meester Leemans zien. » Hugo haastte zich naar het raam toe en kon een kreet van verrassing niet onderdrukken. Aan de andere kant van het venster zat zijn vader inderdaad. Hij zag er bezorgd uit en keek naar zijn zoon... ZONDER HEM TE ZIEN!

(41) HUGO klopte op de ruit om de aandacht van zijn vader gaande te maken, doch tevergeefs. Een beetje bang door die onbeweeglijkheid waarvan hij niets begreep, riep hij twee of drie keer « Papa! Papa! » zonder resultaat echter. Meester Leemans trok niet eens de wenkbrauwen samen. « Dring niet aan, zei de man met het litteken in het gelaat, uw vader kan u noch zien, noch horen. Hij zit in een vertrek dat volkomen geisoleerd is. U ziet echter dat hij nog gezond is en dat is het voornaamste. Ga nu mee terug! »

(42) OP het ogenblik dat Hugo en zijn gids weer beneden kwamen, rinkelde de telefoon. De man met het litteken versnelde de pas en haakte ietwat onwillig de hoorn af. De stem aan de andere kant van de draad deed een zeer opgewonden verhaal. Hugo kon natuurlijk niet verstaan wat er werd gezegd. Hij hoorde slechts een geruis dat hem zenuwachtig maakte. De uitdrukking op het gelaat van de man veranderde en terwijl hij aandachtig luisterde bekeek hij Hugo met giftige blik...

DE AVONTURE

DE MEESTER

Dan zal samen met enkele vrienden trachten Sanders, die zich

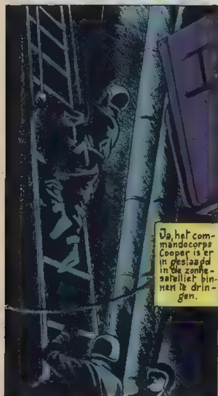
We moeten ons onmiddellijk naar het hulpsas begeven, anders veroorzaken we een brutale decompressie in de satelliet.... De opening die we in de wand boorden, maakt dit sas onbruikbaar.

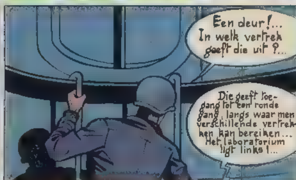
Begrepen!..

Terwijl Dan zijn zwaar luchtpak uittrekt, juicht Sanders...

Hahaha!... Vraag maar eens aan diegenen die je gestuurd hebben, wat ik van een bepaalde streek van de zuidpool heb gemaakt..

Ik hoop dat Cooper de tijd die hij kreeg goed te baat nam. Het experiment van die gek zal slechts enkele pingoeins verrast hebben.

N VAN DAN COOPER

VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

op de zonnespiegel-satelliet bevindt, onschadelijk te maken...

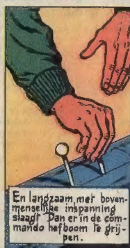

EERST GEDAAN
EN DAN BEDACHT

EEN inwoner van Montreal (Canada) wou de drukke stad verlaten en op het platte land gaan wonen. Hij kocht dus een stuk grond en liet zijn huis en heel z'n inboedel verhuizen. Er kwamen heel wat tractoren en hefbomen bij te pas, doch na enkele dagen was de operatie tot een goed einde gebracht. Toen stelde de man vast dat de strook grond die hij had gekocht, te klein was voor z'n huis!

DE POS

EEN RUSSISCH TV-AMATEUR KRIJGT HEEL EUROPA OP HET SCHERM!

EEN Russisch televisie-amateur die in Ukraine woont speelt het klaar de uitzendingen van al de Europese televisiestations op te vangen, dank zij de verbeteringen welke hij aan z'n toestel aanbracht en een oriënteerbare 15 meter hoge antenne. Dat is de moeite waard, wanneer men bedenkt dat de gewone televisie uitzendingen niet verder dan 100 km reiken. Technici hebben volgende verklaring voor dat fenomeen: wanneer de golven van 3 tot 10 meter, deze van de TV, teruggekaatst worden door de zg. « sporadische laag » in de atmosfeer die zich op 100/200 km van de aarde bevindt, dan kunnen ze opgevangen worden op 2.000 km van het uitzendstation.

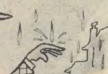
DE ZONNEKANT!

IN Colorado (USA) werd er een huis van zes verdiepingen gebouwd in licht metaal dat op een draaischijf staat. De huurders van dat huis moeten slechts op een knopje drukken en hun woning draait. Ze kunnen dus, indien ze zulks wensen, heel de dag het zonnelicht en de warmte opvangen.

OLIE MAAKT GOED EN SLECHT WEER

DE olie maakt goed en slecht weer in de letterlijke en figuurlijke betekenis van het woord. Op de Bermuda-eilanden nu zijn de barometers vervangen door ricinusolie. De helderheid en de dikte van de olie laat toe het weer te voorspellen.

NIET EERLIJK!

DE hengelaars van Groot-Brittannië en Amerika kunnen thans kleine doorschijnende garnalen in plastiek kopen om als lokaas te gebruiken. In de garnaal zit een pil die luchtbellen maakt zodat de vissen de indruk krijgen dat het « echte lekkernij » is. Wij vinden dat absoluut niet eerlijk vanwege de hengelaars!

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE AUTORITAIR?

10 JA: Jij bent erg bazig, hoor! Je hoeft je niet te gedragen als een makke jongen, als een mossel maar er zijn grenzen. Dring je mening of je zienswijze nooit op en wanneer je ongelijk hebt, moet je dat durven bekennen.

7 TOT 9 JA: Je zegt te vaak: « Ik ben van mening ». « Ik denk », « Mijn opinie », enz. Ook de anderen hebben een mening, denk daaraan en eerbiedig ze.

4 TOT 6 JA: Jij bent niet autoritair. Je weet je eigen opinie te verdedigen, maar je begrijpt ook het standpunt van de anderen.

1 TOT 3 JA: Het ontbreekt je aan zelfvertrouwen, je laat je te veel beinvloeden door je omgeving. Je mag de goede raad van anderen aanvaarden, maar je moet je niet steeds onder voogdijschap plaatsen.

NUL: Je wenst je mening nooit op te dringen, of je wil te imposeren. Dat is erg vriendelijk maar je mag je ook niet voortdurend op de tenen laten trappen!

ONZE SOLDATEN

Sergeant: Wat zal je doen als de vijand tweehonderd meter van je is, en je geweer schiet maar honderd meter ver?

Soldaat: Tweemaal schieten, sergeant!

NIEUWS IN

● Een Schotse boer wa sedert vijftien jaar stom. Hi kreeg thans van een va zijn koeien een flinke scho en... van de schok kreeg hi de spraak terug!

● Een universele catechis mus werd op plaat en i verschillende talen in d handel gebracht.

● De zeep die je niet ver liest in je bad werd uitge

DE DEUR DRAAIT...

EEN Amerikaans warenhuis installeerde draaideuren die bewogen door een electrische motor, langzaam of snel kunnen draaien. De normale snelheid is drie keer per minuut, stoot men tegen het handvat dan draait ze negen keer per minuut. Wil men nu bliksemsnel naar buiten hollen, dan wordt de deur automatisch opgeplooid en laat de doorgang helemaal vrij.

LEES « KUIFJE » IEDERE WEEK!

TILION

HET KORT

vonden in Amerika: een metaalblaadje aan de zeep en een kleine magneet aangebracht op de rand van het bad.

● De deken van de Italiaanse briefdragers is 92 jaar en gaat nu pas met rust. Gedurende heel zijn diensttijd droeg hij in dezelfde wijk brieven uit en men heeft uitgerekend dat hij 420.000 km te voet aflei.

BROADWAY MELODY

BROADWAY kreeg een nieuwe metro met wagens waarin de reuk door speciale apparaten wordt opgeslorpt, met electronische stofzuigers om het stof te weren en met radioactieve filters om de microben te doden. Neen, dat is nog niet alles. De temperatuur wordt volgens een vernuftig systeem geregeld en in iedere wagen kan men luisteren naar zachte, kalmerende wijsjes.

OP ZOEK NAAR DE VOLMAAKTE HUISVROUW

DE Britten hebben een kleine prijsvraag uitgeschreven met het doel de volmaakte huisvrouw te ontdekken. Of ze die parel gevonden hebben valt te betwijfelen, want op de 50 dames die aan de tand werden gevoeld waren er 14 die geen wol uit katoen konden onderscheiden. 51 op 60 wisten tussen twee jurken niet diegene te kiezen die uit de beste stof was geweven en 16 op 50 kenden het verschil niet tussen een soepkip en een braadhoentje.

WERELDREIZIGERS

IN de wachtkamer van Nederlands nijvere luchthaven Schiphol wil een gezagvoerder van de K.L.M. — op het punt, naar een van de 118 steden in 74 landen te vertrekken, die de « Vliegende Hollanders » bedienen — zijn oranjesap afrekenen. Achtereenvolgens haalt hij uit zijn portefeuille : Canadese dollars, Amerikaanse dollars, Joegoslavische dinars, Egyptische piasters, Perzische realen, Spaanse peseta's, Peruaanse soleo's, Italiaanse lires, Mexicaanse peso's, Braziliaanse cruseiro's, Belgische francs, Portugese escudo's, Westindische guldens en waarachtig... ook nog een Nederlanse gulden.

— De prijs was exclusief, captain, zegt de ober beleefd.

Waarop de gezagvoerder in zijn broekzak tast en te voorschijn haalt... twee Zweedse kronen en een bolivar uit Maracaibo !

EEN SCHANDAAL

TOERISTEN wassen hun voeten in onze stadsfontein en maken hun auto grondig schoon vlak voor de St-Pieters basiliek. Dat gaat waarachtig te ver. Het is een schandaal ! » zo zeiden talrijke Romeinen en zij schreven heftige protestbrieven naar het stadsbestuur. De autoriteiten meenden dat zoiets inderdaad een « schandaal » was en stelden een klein onderzoek in. Toen bleek het dat het de inwoners van de Eeuwige stad zelf waren die in de koele fonteinen pootjes baden deden. De auto's die gewassen werden vlak voor de St-Pieters onder het welwillend oog van een carabinieri droegen allemaal Romeinse nummerplaten.

DE NACHTWAKER

Baas : Je komt dus voor de betrekking van nachtwaker? Ben je daar wel voor geschikt?

Kandidaat : Ja, want ik word bij het minste gerucht wakker!

DE GLOSTER " JAVELIN " HEEFT EEN SNELHEID VAN MEER DAN 1.000 KM PER UUR

DE Gloster « Javelin » is een Brits jachttoestel dat, na geslaagde proefnemingen, door de RAF werd in dienst genomen. Men ziet hier zo'n « Javelin » gekiekt tijdens een vlucht boven de Engelse kusten. De bemanning bestaat uit 2 koppen. Op een hoogte van 16 à 18.000 meter kan dit jachttoestel een snelheid van meer dan 1.000 km per uur halen.

BABY sneeuwluipaard werd geboren in de dierentuin van Kopenhagen. Dat is een heel zeldzaam feit. Wanneer luipaarden in gevangenschap jongen krijgen, eten ze hun kroost bijna onmiddellijk na de geboorte op en dit waarschijnlijk om te verhinderen, dat ze in een kooi en totaal vreemde omgeving zouden moeten opgroeien. De verzorgers van de luipaarden hebben kunnen verhinderen dat het zo ver kwam en de baby luipaard werd toevertrouwd aan een kat, die de luipaard zoogt alsof het haar eigen jong was.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel.

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 50, Chaussée d'Antin, Paris IX.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

Publiciteit : Publiart

11-10-56

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Ikaros, Mortimer en Blake zijn er in geslaagd door te dringen tot in het bovenste deel van de toren, en de professeur wil op de Heilige Gong slaan.

